

Toepassing van de Ereregels

Ereregels, laatstelijk gewijzigd door de Algemene Ledenvergadering op 28 maart 2013 overeenkomstig artikelen 11 en 19 van de Statuten, geannoteerd met behulp van beslissingen van de Raad van Toezicht.

Algemeen

(Ambtshalve optreden)

RvT 18-11-2013: Indien de klacht is gericht tegen een bureau, maar overigens uit de klacht blijkt dat de bezwaren zich richten tegen een of meer gedragingen van een bij dat bureau werkzaam BMM-lid, dan kan de RvT de klacht tegen dit lid in behandeling nemen op grond van haar bevoegdheid een gedraging ambtshalve te vervolgen en beslissen. Klaagster heeft een onderdeel van de klacht onvoldoende onderbouwd, zodat die niet tot een veroordeling kan leiden. Voor zover Klaagster beoogde dat de Raad dienaangaande zelf een nader onderzoek zou instellen, zij opgemerkt dat wat Klaagster aanvoerde zelfs daarvoor onvoldoende houvast bood.

(Beslissing bij verstek)

RvT 10-12-2005: Beklaagde heeft niet gereageerd op het verzoek van de voorzitter om ofwel zijn verweer schriftelijk kenbaar te maken, dan wel mede te delen de voorkeur te geven aan een mondelinge behandeling met opgave van zijn verhinderdagen. De RvT zal om die reden de klacht bij verstek behandelen en beoordelen aan de hand van de door klaagster gemelde feiten.

(klacht ingediend door gemachtigde)

RvT 4-11-2015: Het is niet vereist dat de klagende partij zelf de klacht indient; dat mag ook gedaan worden door een daartoe gemachtigde mits die duidelijk kenbaar heeft gemaakt namens wie de klacht wordt ingediend.

(Taal van de klacht)

RvT 4-11-2015: De klager mag een klacht indienen in zijn eigen taal. Als dat geen in de Benelux algemeen gangbare taal is, zoals het Nederlands, Frans, Duits of Engels, zal de voorzitter van de RvT na overleg met de verweerder de klager verzoeken om een vertaling van de klacht aan te leveren in het Nederlands of in het Frans.

(Ernst van de verweten gedraging)

RvT 19-4-2012: Het valt op dat Klaagster tot kort voor het moment waarop zij besloot met Beklaagde te breken, nooit aanleiding heeft gezien zich bij Beklaagde te beklagen over bepaalde gedragingen, die zij thans ter beoordeling aan de Raad heeft voorgelegd. Beklaagde heeft deugdelijk onderbouwd aannemelijk gemaakt dat zij nog in juni 2009 werd geprezen en bedankt voor de door haar bewezen diensten. Klaagster heeft in reactie hierop niet aangetoond dat zij die gedragingen voordien (ook) onaanvaardbaar achtte en dat zij Beklaagde daarop heeft aangesproken. Dat maakt aannemelijk dat Klaagster de feiten, die zij aanvoert en die zich ruimschoots voor juni 2009 voordeden, nu opvoert *pour besoin de la cause* en ze indertijd niet ernstig en kwalijk achtte, althans er van heeft afgezien zich dienaangaande te beklagen. De Raad zal zich daarom voor wat betreft de klachten van voor juni 2009 beperken tot ernstige feiten, ten aanzien waarvan de Raad zo nodig ambtshalve zou hebben opgetreden indien zij daarvan kennis zou hebben gekregen en waarvan Beklaagde zich had behoren te beseffen dat die zonder een daarover ingediende klacht een ernstige overtreding van de gedragsregels opleveren.

RvT 18-11-2013: Beklaagde heeft in zijn verweer de onjuistheid van zijn gedraging niet erkend. Dat wijst er op dat hij de ernst van de door hem gemaakte fout niet of onvoldoende onderkent. Daarom kan de Raad niet volstaan met een gegrondverklaring van de klacht en dient een sanctie te worden opgelegd. Alle omstandigheden in aanmerking genomen, is de sanctie van een berisping toereikend om recht te doen aan Klaagster en om het belang van het vertrouwen in de BMM te waarborgen.

RvT 18-11-2013: De Ereregels bevatten geen bepaling die zegt dat een lid geen beroepsfout mag maken. En daarmee is de vraag gerechtvaardigd of een lid dat een beroepsfout maakt, handelt in strijd met de Ereregels. De enige ereregel waaraan in casu getoetst kan worden is die van artikel 4. Die heeft betrekking op een zorgvuldige (en efficiënte) beroepsuitoefening. Al eerder in deze beslissing werd aangegeven dat het gaat om een waarborg van een kwalitatief goede beroepsuitoefening. Het vak van merkengemachtigde kan worden uitgeoefend zonder lid te zijn van de BMM, maar wie dat wel doet en dat aan zijn potentiële opdrachtgevers meedeelt, schept een verwachting van vakbekwaamheid die nogal eens ontbreekt bij gemachtigden die geen lid zijn. Het in acht nemen van formele termijnen is zo evident van belang voor een zorgvuldige uitoefening van de praktijk vanwege de ernstige schade die dat een opdrachtgever bezorgt of kan bezorgen, dat het laten verlopen van een termijn een schending oplevert van artikel 4 van de Ereregels.

RvT 4-11-2015: De gedraging waarop de klacht betrekking heeft, moet ernstig genoeg zijn, dat wil zeggen van dien aard dat het belang van de klager hierdoor (ernstig) geschaad werd. Daarvan is bijv. geen sprake als klager zelf blijkt heeft gegeven niet zwaar aan het verzuim te tillen, zoals dat hij geen enkele maal heeft gerappelleerd tot herstel van het verzuim en ook geen consequenties aan het verzuim heeft verbonden.

(Stelplicht voor klager)

RvT 25-3-2013: Klaagster geeft in haar klaagschrift niet aan in hoeverre de Ereregels door Beklaagde zijn geschonden. Gelet op het feit dat de Raad krachtens de statuten van de BMM ook ambtshalve toeziet op de naleving van de Ereregels, is dit geen verzuim dat leidt tot niet-ontvankelijkheid van de klacht, mits uit het klaagschrift en de daarop gegeven toelichting voldoende duidelijk blijkt over welke gedraging van de BMM-gemachtigde wordt geklaagd.

(De sanctie)

RvT 19-4-2012: Klaagster heeft aangegeven welke sancties zij gepast zou vinden, waaronder het veroordelen van Beklaagde in de proceskosten. Omdat de Ereregels en de Statuten geen aanwijzingen bevatten in welke gevallen welke straf dient te worden opgelegd, is dit een materie die uitsluitend aan de discretie van de Raad is overgelaten. De aanbevelingen van Klaagster zijn daarom buiten de orde en behoeven geen bespreking. De Raad is niet bevoegd tot het uitspreken van een veroordeling tot vergoeding van de kosten van juridische bijstand.

RvT 18-11-2013: Indien een klager schade heeft geleden door een handelen van een lid van de BMM, kan hij naar de burgerlijke rechter om schadevergoeding te verkrijgen, maar niet naar de BMM. Overtreding van de Ereregels kan er niet toe leiden dat de Raad aan de beklagde een verplichting tot schadevergoeding oplegt. Die bevoegdheid heeft de Raad niet.

(Verbindendheid van andere regels dan die van de Ereregels)

RvT 19-4-2012: Het beroep van merken- en modellen-gemachtigde is niet wettelijk geregeld en beschermd. Dat betekent dat een ieder die dat wil, de daarmee samenhangende activiteiten mag verrichten zonder enige andere beperking dan die volgt uit het gemene recht. Merken- en modellen-gemachtigden die lid zijn van de BMM daarentegen zijn tevens gebonden aan de in de Ereregels vastgelegde gedragsregels. Voor zover die gedragsregels beperkingen inhouden die verder gaan dan die voortvloeiend uit het gemene recht, aanvaarden zij door hun lidmaatschap een geringere vrijheid van handelen dan gemachtigden die geen lid zijn van de BMM. Tegenover deze geringere vrijheid staat het voordeel dat een lid van de BMM zich kan beroepen op de door het lidmaatschap verschaftte waarborgen van kwaliteit en fatsoen, wat (hopelijk) de keus voor een BMM-gemachtigde in plaats van een niet BMM-gemachtigde bevordert. De Ereregels strekken ertoe die waarborgen te verschaffen en te verzekeren. De aan een BMM lid verweten gedragingen moeten binnen dit geschetste kader worden beoordeeld. De beslissingen van de Raad moeten terughoudend zijn waar het betreft een beperking van de vrijheid van het lid die niet geldt krachtens het gemene recht voor een niet lid, gelet op het mededingingsrechtelijke aspect van de handhaving van de Ereregels. De Raad dient derhalve te onderzoeken of de verweten gedraging(en) van dien aard is (zijn) dat de belangen waar de BMM voor staat ernstig in het gedrang zijn gekomen.

RvT 7-8-2012: De Raad stelt voorop dat merkengemachtigden, ook die lid zijn van de BMM, vrijelijk met elkaar mogen concurreren. Dienaangaande gelden slechts beperkingen, die volgen uit de wet of uit overeenkomst. Beperkingen krachtens de Ereregels zijn onverbindend voor zover ze strijden met het mededingingsrecht. Een beoordeling in hoeverre partijen zijn gebonden aan concurrentie beperkende afspraken tussen hen behoort niet tot de taak en bevoegdheid van de Raad. Hetzelfde heeft te gelden voor een beweerdelijke schending van dergelijke afspraken.

RvT 7-8-2012: . De Raad moet zich beperken tot een onderzoek in hoeverre de door Beklaagde verrichte publiciteit in strijd is met de wet. Daarbij gaat het om de bepalingen van het burgerlijk recht van de lidstaten van de Benelux, die beperkingen stellen nopens de misleidende en verwarring stichtende publiciteit.

(Verjaring)

RvT 18-11-2013: In tegenstelling tot de Belgische wetgeving bepaalt die van Nederland niets over de verjaring van tuchtrechtelijke klachten. Artikel 474 van het Belgisch Gerechtelijk Wetboek (Hoofdstuk Balie/Advocatuur) schrijft voor dat een tuchtrechtelijke klacht binnen 12 maanden voorafgaand aan de datum van indiening van de klacht moet worden ingediend op straffe van verjaring. In Nederland wordt door tuchtrechtelijke instanties, zoals die van de Nederlandse Orde van Advocaten en van de Orde van Octrooigemachtigden, buiten de wet om een verjaringstermijn toegepast, die varieert van 1 tot 5 jaar. Deze wetgeving en gevolgde praktijk tonen aan dat het toepassen van verjaring ook voor klachten die zijn gebaseerd op de BMM-Ereregels in de rede ligt. Tegenover elkaar staan het belang van een lid dat hij na verloop van tijd er op mag vertrouwen dat zijn opdrachtgever geen actie meer zal nemen wegens bezwaren tegen zijn handelen van destijds en het belang van de bescherming van het vertrouwen dat opdrachtgevers menen te kunnen stellen in de kwaliteit van de beroepsuitoefening van een BMM lid. Dit laatste raakt rechtstreeks aan de reputatie van de BMM en van haar leden. Deze belangen afwegend, stelt de Raad de termijn waarbinnen een klacht moet worden ingediend op 5 jaar, te rekenen vanaf het moment waarop de klager kennis heeft genomen van de betreffende gedraging dan wel vanaf het moment waarop hij in redelijkheid daarvan kennis had kunnen nemen. De Raad kan het beroep op verjaring echter van de hand wijzen, indien de door klager en beklagde aangevoerde feiten en omstandigheden uitwijzen dat klager een gegronde reden had om met het indienen van de klacht te wachten en de beklagde er daarom in redelijkheid niet op mocht vertrouwen dat klager van het indienen van

een klacht heeft afgezien. Steeds zal in elk concreet geval moeten worden beoordeeld aan de hand van de concrete omstandigheden van het geval of in redelijkheid de klacht binnen de termijn van 5 jaar had behoren te zijn ingediend. De verjaringstermijn van 5 jaar geldt ook voor het opleggen van sancties na een verricht ambtshalve onderzoek, dat is ingesteld naar aanleiding van een ontvangen klacht.

Specifiek ten aanzien van de bepalingen van de Ereregels

1. Alle BMM-leden zijn verplicht de Ereregels na te leven en die te doen naleven door degenen die onder hun verantwoordelijkheid handelen.

RvT 18-11-2013: Indien de klacht is gericht tegen een bureau, maar overigens uit de klacht blijkt dat de bezwaren zich richten tegen een of meer gedragingen van een bij dat bureau werkzaam BMM-lid, dan kan de RvT de klacht tegen dit lid in behandeling nemen op grond van haar bevoegdheid een gedraging ambtshalve te vervolgen en beslissen. Klaagster heeft een onderdeel van de klacht onvoldoende onderbouwd, zodat niet tot een veroordeling kan leiden. Voor zover Klaagster beoogde dat de Raad dienaangaande zelf een nader onderzoek zou instellen, zij opgemerkt dat wat Klaagster aanvoerde zelfs daarvoor onvoldoende houvast bood.

RvT 26-1-2014: De Raad zal nimmer een beslissing omtrent een handelen in strijd met de Ereregels kunnen uitspreken jegens een rechtspersoon, het bureau. Een beslissing, die leidt tot het opleggen van een sanctie, zal immers ten uitvoer moeten worden gelegd en de statuten en reglementen van de BMM voorzien niet in zodanige tenuitvoerlegging. Een klager zal dus steeds zijn bezwaren moeten richten tegen een natuurlijk persoon, die lid is van de BMM.

RvT 4-11-2015: Deze verantwoordelijkheid impliceert dat het BMM-lid uit hoofde van zijn functie of positie binnen het bureau de mogelijkheid heeft toezicht uit te oefenen op de gedragingen van de betreffende persoon en dienaangaande ook corrigerend op te (doen) treden. Voor de tuchtrechtelijke aansprakelijkheid van dit verantwoordelijke BMM-lid is nodig dat de omstandigheden en de ernst van de vastgestelde overtreding met zich brengen dat jegens het verantwoordelijke BMM-lid een sanctie wordt opgelegd, die enerzijds er toe dient het geschokte vertrouwen van de klager in de kwaliteit van de dienstverlening te herstellen en anderzijds het verantwoordelijke BMM-lid ertoe te brengen actie te nemen binnen de organisatie van zijn bureau om een dergelijke overtreding in de toekomst te voorkomen. Bij ernstige misdraging verdient het dus ook aanbeveling niet slechts jegens het handelende BMM-lid te klagen, maar tevens jegens het verantwoordelijke BMM-lid. Een en ander geldt des te eerder ingeval de handelende natuurlijke persoon geen lid is van de BMM, maar wel functioneerde 'onder de vlag' van het bureau. Het feit dat de beklaagde CEO en gedelegeerd bestuurder is van het bureau, zou op zich voldoende zijn voor tuchtrechtelijke verantwoordelijkheid, maar daarvan is in de onderhavige zaak geen sprake, omdat die functies pas in een zeer laat stadium op zich werden genomen toen het bureau reeds de in de klacht verweten gedraging had gepleegd.

2. De BMM-leden zullen bij de uitoefening van hun beroep steeds de belangen van hun cliënten behartigen.

RvT 27-5-2009: Een BMM-lid behoort ook de verdenking te vermijden dat het primaire belang dat hij dient is de omvang van zijn werkzaamheden en daarmee van zijn omzet te verhogen.

3. De BMM-leden zullen zich bij de uitoefening van hun beroep waardig en behoorlijk gedragen. Bijvoorbeeld is het een lid niet toegestaan:

(a) Strijdige belangen te behartigen. Het verrichten van een depot is op zichzelf niet aan te merken als het behartigen van een strijdig belang.

(b) Te handelen in strijd met de wet, waar die een door een lid in de uitoefening van zijn beroep te respecteren norm bevat.

RvT 19-4-2012: Het beroep van merken- en modellengemachtigde is niet wettelijk geregeld en beschermd. Dat betekent dat een ieder die dat wil, de daarmee samenhangende activiteiten mag verrichten zonder enige andere beperking dan die volgt uit het gemene recht. Merken- en modellengemachtigden die lid zijn van de BMM daarentegen zijn tevens gebonden aan de in de Ereregels vastgelegde gedragsregels. Voor zover die gedragsregels beperkingen inhouden die verder gaan dan die voortvloeiend uit het gemene recht, aanvaarden zij door hun lidmaatschap een geringere vrijheid van handelen dan gemachtigden die geen lid zijn van de BMM. Tegenover deze geringere vrijheid staat het voordeel dat een lid van de BMM zich kan beroepen op de door het lidmaatschap verschaft waarborgen van kwaliteit en fatsoen, wat (hopelijk) de keus voor een BMM-gemachtigde in plaats van een niet BMM-gemachtigde bevordert. De Ereregels strekken ertoe die waarborgen te verschaffen en te verzekeren. De aan een BMM lid verweten gedragingen moeten binnen dit geschetste kader worden beoordeeld. De beslissingen van de Raad moeten terughoudend zijn waar het betreft een beperking van de vrijheid van het lid die niet geldt krachtens het gemene recht voor een niet lid, gelet op het mededingingsrechtelijke aspect van de handhaving van de Ereregels. De Raad dient derhalve te onderzoeken of de verweten gedraging(en) van dien aard is (zijn) dat de belangen waar de BMM voor staat ernstig in het gedrang zijn gekomen

4. De BMM-leden dienen hun beroep zorgvuldig en efficiënt uit te oefenen. Zij zullen zich ten aanzien van de andere leden en ten aanzien van derden bij de uitoefening van hun beroep laten leiden door welwillendheid en redelijkheid. Dit houdt onder meer het volgende in:

(a) Een lid zal de cliënt op de hoogte stellen van de voorwaarden waaronder de opdracht wordt uitgevoerd.

(b) Een lid zal de cliënt inlichten over de door hem te verrichten of verrichte handelingen en zal er voor zorgen dat de cliënt voldoende geïnformeerd is om naar behoren de nodige beslissingen te kunnen nemen.

(c) Cliënten en derden moeten erop kunnen vertrouwen dat wanneer zij aan een lid vertrouwelijke informatie verschaffen, de vertrouwelijkheid daarvan zal worden gerespecteerd.

(d) Facturen of ereloonnota's dienen steeds een voor de cliënt duidelijke specificatie te bevatten van wat in rekening wordt gebracht.

RvT 27-5-2009: De Ereregels brengen de wens van de leden van de BMM tot uitdrukking dat het professionele gedrag van een BMM-lid zal bijdragen, of tenminste geen schade zal toebrengen aan de reputatie van het beroep, uitgeoefend door een BMM-lid. Dat heeft tot gevolg dat de Ereregels niet slechts viserend hoe BMM-leden zich jegens elkaar hebben te gedragen maar ook jegens hun opdrachtgever. Ook een derde, zoals een opponent van de opdrachtgever, die meent slachtoffer te zijn van tuchtrechtelijk verwijtbaar gedrag van een BMM-lid, kan zich bij de BMM over dat gedrag beklagen. Een voorbeeld is de weigering een redelijk schikkingsvoorstel door te geven aan de opdrachtgever. Een BMM-lid behoort ook de verdenking te vermijden dat het primaire belang dat hij dient is de omvang van zijn werkzaamheden en daarmee van zijn omzet te verhogen. Deze twee voorbeelden worden geraakt door de regels 3 en 4. Daar staan tegenover enerzijds het belangrijke uitgangspunt dat een BMM-lid de vrijheid heeft zijn opdrachtgever te adviseren op de wijze die hij gepast acht en anderzijds de vertrouwelijkheid van wat hij met de opdrachtgever bespreekt. Een BMM-lid mag een opdrachtgever ook adviseren in zwakke zaken en de opdrachtgever kan onredelijke voorwaarden verbinden aan een schikkingsvoorstel, zonder dat dit zijn gemachtigde kan worden verweten. Het is aan het betrokken gerecht de aangedragen argumenten te beoordelen, niet aan de RvT. Een slechte zaak behelst het risico dat die zal worden verloren. Onredelijke voorwaarden aan een schikking verbinden houdt het risico in dat de wederpartij niet zal instemmen met een schikking. De wederpartij mag tevreden zijn met dat hij de zaak heeft gewonnen en de schikkingsvoorwaarden niet heeft aanvaard. In een dergelijke omstandigheid heeft die wederpartij geen belang dat de RvT sancties zou verbinden aan het stellen van onredelijke schikkingsvoorwaarden. Evenmin heeft die partij recht en belang bij een verklaring van het BMM-lid wat hij zijn opdrachtgever heeft geadviseerd.

RvT 19-4-2012: Een lid-gemachtigde behoort zorg te dragen voor een deugdelijke vastlegging van de instemming van de opdrachtgever met de uit te voeren, c.q. uitgevoerde handelingen. Hieraan doet niet toe of dat de opdrachtgever beschikt over een in house IE deskundige, want ook dan is van belang dat die de zinvolheid van een uit te voeren handeling heeft kunnen beoordelen.

RvT 19-4-2012: Een opdrachtgever van een gemachtigde mag verlangen dat die in zijn nota's deugdelijk aangeeft op welke handelingen die betrekking hebben, opdat de opdrachtgever de juistheid en de redelijkheid van de nota's kan verifiëren.

RvT 7-8-2012: Het is ongepast via het internet de inhoud van een juridische strijd openbaar te maken, hoezeer het wellicht ook begrijpelijk kan zijn dat de proceshouding van de wederpartij tot irritatie of verontwaardiging aanleiding geeft. En zeker is het ongepast zich daarbij laatdunkend over de wederpartij uit te laten. Het is een vorm van antireclame, waarmee de wederpartij in een kwaad daglicht wordt gesteld met het risico dat dit bedrijven afkerig maakt van het doen van zaken met Klaagsters. Hier moet het belang van de vrijheid van meningsuiting wijken voor het belang van de bescherming van de integriteit van het imago van Klaagsters opdat voormeld risico zich niet realiseert. De vrijheid van meningsuiting is geen vrijbrief voor het doen van onnodig grievende uitlatingen jegens een ander.

RvT 7-8-2012: Het is een partij in een tuchtzaak toegestaan processtukken uit die tuchtzaak over te leggen in een parallelle procedure voor de civiele rechter.

RvT 25-3-2013: Een merk kan door de merkhouders zelf worden ingeschreven, daar heeft hij geen merkengemachtigde voor nodig. Een merkengemachtigde wordt niettemin ingeschakeld, omdat dat voor een optimale bescherming van het merk verstandig is. Dat betekent dat wie een merkengemachtigde inschakelt, vertrouwt op diens deskundigheid en daarmee gepaard gaande zorgvuldigheid. De Ereregels van de BMM beogen een waarborg te bieden dat een BMM-merkengemachtigde zijn opdracht deskundig en zorgvuldig afhandelt. Die zorgvuldigheid behelst onder meer dat de merkengemachtigde de opdracht voortvarend en goed vervult en dat hij de opdrachtgever op de hoogte houdt van de uitvoering van zijn werkzaamheden en daarover verantwoording aflegt. Dat volgt reeds uit de aard van de overeenkomst die de gemachtigde met zijn opdrachtgever sluit (zie bijvoorbeeld artikel 7:403 van het Nederlandse Burgerlijk Wetboek). De Ereregels bevestigen dit. In artikel 2 wordt de merkengemachtigde opgedragen steeds de belangen van zijn cliënt te behartigen en artikel 4 schrijft voor dat hij zijn beroep zorgvuldig en efficiënt uitoefent, wat onder meer inhoudt dat hij de cliënt zal inlichten over de door hem te verrichten en verrichte handelingen. Het geeft geen pas dat Beklaagde de opdrachtgever zeer lang in de veronderstelling heeft gelaten dat de merken zijn ingeschreven, welke veronderstelling onder andere wordt gewekt door het versturen van een afrekening. Bovendien had Beklaagde, toen zich tijdens het uitvoeren van de opdracht complicaties voordeden, de opdrachtgever daarvan op de hoogte moeten stellen, ongeacht of die complicaties aan hem te wijten zijn of niet. En zeker als de opdrachtgever achterdochtig wordt en vaststelt dat de merken nog niet zijn ingeschreven, behoort de Beklaagde open kaart te spelen opdat de opdrachtgever zich een juist beeld kan vormen van zijn rechtspositie en zo nodig passende maatregelen kan nemen.

RvT 18-11-2013: De Ereregels bevatten geen bepaling die zegt dat een lid geen beroepsfout mag maken. En daarmee is de vraag gerechtvaardigd of een lid dat een beroepsfout maakt, handelt in strijd met de Ereregels. De enige ereregel waaraan in casu getoetst kan worden is die van artikel 4. Die heeft betrekking op een zorgvuldige (en efficiënte) beroepsuitoefening. Het gaat om een waarborg van een kwalitatief goede beroepsuitoefening. Het vak van merkengemachtigde kan worden uitgeoefend zonder lid te zijn van de BMM, maar wie dat wel doet en dat aan zijn potentiële opdrachtgevers mededeelt, schept een verwachting van vakbekwaamheid die nogal eens ontbreekt bij gemachtigden die geen lid zijn. Het in acht nemen van formele termijnen is zo evident van belang voor een zorgvuldige uitoefening van de praktijk vanwege de ernstige schade die dat een opdrachtgever bezorgt of kan bezorgen, dat het laten verlopen van een termijn een schending oplevert van artikel 4 van de Ereregels.

5. Een cliënt kan te allen tijde beslissen om de samenwerking met een BMM-lid te beëindigen. Een lid is gehouden om zijn medewerking te verlenen aan de overdracht van een opdracht van een BMM-lid naar een ander BMM-lid of een derde. Hierbij gelden de volgende regels:

(a) Alvorens met de behandeling te beginnen, zal het BMM-lid bij de opdrachtgever informeren of die zijn voorganger heeft vergoed en indien dat niet het geval is, zal het BMM-lid op onverwijld afrekening en betaling aandringen.

(b) Een lid zal onverwijld alle dossierstukken in lopende dossiers waarin de (registratie)procedure nog niet is afgerond op verzoek van de cliënt aan hem of aan de opvolger ter beschikking stellen zonder daarvoor kosten in rekening te brengen.

Het is niet verplicht interne correspondentie en nota's ter beschikking te stellen.

Bovendien zal het lid onverwijld een digitaal (waar mogelijk bewerkbaar) overzicht van de bij hem in beheer zijnde intellectuele eigendomsrechten, de titularis, de eventuele depot- en inschrijvingsnummers en vervaldata, territoria, klassennummers en de waren en/of dienstenopgaven, en eventuele procedures en bewakingen ter beschikking stellen zonder daarvoor kosten in rekening te brengen.

(c) Voor het op verzoek ter beschikkingstellen van stukken of data anders dan genoemd onder (b), waaronder met name reeds gearchiveerde dossiers, mag een lid redelijke vooraf benoemde kosten in rekening brengen.

(d) Indien een cliënt of de opvolger het lid verzoekt de onder (b) of (c) bedoelde ter beschikking gestelde stukken bij hem te (doen) bezorgen, mag het lid daarvoor de redelijke verzendkosten in rekening brengen.

(e) Nadat de samenwerking is beëindigd zal een lid alle informatie die hij met betrekking tot een reeds overgenomen dossier nog ontvangt, kosteloos en onverwijld doorzenden aan de cliënt of de opvolger.

RvT 20-9-2002: Onder de door beklaagde aan klagster overhandigde stukken en informatie bevond zich niet een kopie van het verzoek tot betaling, dat de buitenlandse correspondent voorafgaand aan de feitelijke overdracht aan beklaagde had gezonden (na het moment waarop de cliënt aan beklaagde had bericht van haar diensten verder geen gebruik te maken), terwijl evenmin op andere wijze voor de cliënt of voor klagster kenbaar was dat er een fatale termijn aanstaande was voor de betaling van een voor de verlening van het Design Patent verschuldigde fee. Doordat beklaagde de daarop volgende herinneringen ontving, had hij kunnen en moeten begrijpen dat om welke reden dan ook de betaling nog niet had plaatsgevonden en door deze betalingsherinneringen niet aan de voormalige cliënt of aan klagster door te geleiden, heeft hij bewust het risico genomen dat de voormalige cliënt of klagster niet tijdig van die betalingsverplichting op de hoogte zouden geraken. Dit levert een gedraging op van beklaagde in strijd met de Ereregels. Enerzijds was het overgedragen dossier betreffende dit modeldepot niet compleet, anderzijds werd dat verzuim niet hersteld door het doorgeleiden van nadien ontvangen betalingsherinneringen. Dat is laakbaar, omdat beklaagde geen enkel te respecteren belang heeft om een dergelijk evident voor zijn voormalige cliënt bestemde mededeling niet door te leiden, terwijl hij weet dat een niet-betalen schade voor de voormalige cliënt veroorzaakt, bestaande uit een verhoogde fee.

RvT 19-4-2012: Beklaagde heeft eigenmachtig en overhaast agenten en instanties op de hoogte heeft gesteld dat hij niet langer als gemachtigde optreedt voor Klagster met de op zich onjuiste mededeling dat Klagster zou hebben besloten de betreffende werkzaamheden voortaan in house te verrichten. Beklaagde heeft niet gesteld of aannemelijk gemaakt dat die informatie werd gegeven op verzoek om informatie van die agenten of instanties. Een verzwarende omstandigheid is dat Beklaagde Klagster geen kopie zond van die mededelingen met wetenschap dat Klagster nog geen besluit had genomen over de opvolging van het beheer van de merken- en modellenportefeuille. Daardoor nam beklaagde bewust het risico dat voor de ex-opdrachtgever belangrijke mededelingen tussen wal en schip zouden kunnen vallen. Ook na het einde van de relatie heeft de lid-gemachtigde nog een zorgplicht aangaande de voormalige, hem toevertrouwde belangen.

RvT 19-4-2012: Een relatie tussen een gemachtigde en zijn opdrachtgever kan zich in de loop van jaren zo ontwikkelen dat de gemachtigde bepaalde handelingen kan verrichten zonder dat daarvoor tevoren uitdrukkelijk opdracht wordt verleend. Maar dan eist de zorgvuldigheid eens te meer dat de gemachtigde daarover helder communiceert en verslag doet. Dit heeft Beklaagde nagelaten. Was dit wel gedaan, dan zou het onverkwikkelijke verwijt van het eigenmachtig zinloze depots verrichten of onnodig ingewikkelde acties ondernemen achterwege zijn gebleven.

RvT 19-4-2012: Een opdrachtgever mag van een gemachtigde verlangen dat die in zijn nota's deugdelijk aangeeft op welke handelingen die betrekking hebben, opdat de opdrachtgever de juistheid en de redelijkheid van de nota's kan verifiëren. Een lid-gemachtigde berekent geen kosten voor de overdracht van zijn portefeuille aan zijn opvolger. Uit de door Beklaagde verschaft specificatie volgt dat Beklaagde in redelijkheid niet kan volhouden voor wat betreft de nota te hebben voldaan aan de eisen die aan een deugdelijke nota worden gesteld. Een gemachtigde zal regelmatig in zijn boekhouding nagaan of hij zijn opdrachtgever nog iets in rekening dient te brengen, maar hij is niet gerechtigd de daarmee gemoeide tijd in rekening te brengen. Ook het klaar maken van lopende dossiers voor overdracht kan niet in rekening worden gebracht. Als een gemachtigde bij het einde van de relatie meent dat de over te dragen dossiers zo omvangrijk zijn dat het redelijk is voor die overdracht iets in rekening te brengen, zal hij dat tevoren met de opdrachtgever moeten bespreken. Normaliter wordt daarvoor immers niets in rekening gebracht. En zeker niet een toeslag van 50% omdat de overdracht snel moet worden verricht. Natuurlijk kan Beklaagde Klagster ook niet belasten voor de door haar ongevraagd aan de agenten en instanties verzonden mededelingen. Ook de in rekening gebrachte kosten zijn ondeugdelijk gespecificeerd.

6. Het is een lid toegestaan iedere vorm van publiciteit te bedrijven in overeenstemming met de wet. Hierbij gelden nog de volgende regels:

- (a) Het wordt misleidend geacht wanneer een lid suggereert dat zijn kantoor lid is van de BMM, omdat het lidmaatschap persoonlijk is.
- (b) Een lid zal slechts gebruik mogen maken van het BMM Keurmerk met inachtneming van de door de Algemene Ledenvergadering van de BMM vastgestelde richtlijnen.
- (c) Behoudens voorafgaande toestemming van de cliënt is het een lid niet toegestaan publiciteit te bedrijven over de bijzonderheden van zaken die bij hem in behandeling zijn of zijn geweest, over de persoon van zijn cliënt of over de aard en omvang van diens belangen.
- (d) De publiciteit van een lid over zijn tarieven en voorwaarden dient ondubbelzinnig en duidelijk te zijn.
- (e) Ieder lid zal zich onthouden van verwarring stichtende of misleidende reclame en van onrechtmatige afwerving van het cliënteel van een ander lid, onder meer wanneer het lid een nieuwe onderneming start om zijn beroep uit te oefenen.

RvT 7-8-2012: . De Raad moet zich beperken tot een onderzoek in hoeverre de door Beklaagde verrichte publiciteit in strijd is met de wet. Daarbij gaat het om de bepalingen van het burgerlijk recht van de lidstaten van de Benelux, die beperkingen stellen nopens de misleidende en verwarring stichtende publiciteit.

De Raad oordeelt dat het zenden van vervalddagberichten aan personen of bedrijven die geen klant zijn geoorloofd is. Niet is gebleken dat Beklaagde voor het verzenden van die berichten onoorbare middelen heeft gebruikt. Het is geoorloofd in het ongevraagd verzonden vervalddagbericht een vernieuwing aan te bieden tegen een prijs, waarvan Beklaagde weet dat die lager is dan de prijs die Klaagster in rekening brengen, mits die prijs ook in rekening wordt gebracht indien een opdracht wordt verkregen. Een dergelijke concurrentie is in het voordeel van de merkhouders. Evenmin is gebleken dat Beklaagde bij het verzenden van de vervalddagberichten de geadresseerde heeft misleid of in verwarring gebracht. De standaard e-mail en het standaard vervalddagbericht zijn duidelijk afkomstig van de beklagde. De geadresseerde met een normale intelligentie concludeert uit de tekst van het standaard vervalddagbericht dat deze niet afkomstig is van Klaagster, maar van een concurrent van Klaagster. Uit de woorden "misschien heeft u al het nodige gedaan om uw inschrijving (...) te verlengen" volgt immers logischerwijs dat beklagde er rekening mee houdt dat het aangeschreven bedrijf al actie ondernomen heeft, al dan niet op instigatie van Klaagster of eigenmachtig. En de tekst vervolgt dat indien dat nog niet het geval mocht zijn, de geadresseerde ook bij beklagde terecht kan. Dit woord "ook" wijst er op dat Beklaagde een ander is dan de gemachtigde waarmee de geadresseerde doorgaans zaken doet. Dat Beklaagde in het verleden voor Klaagster werkte, kan niet tot verwarring bij het publiek leiden, omdat Beklaagde immers na zijn vertrek bij Klaagster een jaar lang geen concurrerende activiteiten heeft verricht.

7. De Raad van Toezicht treedt op zoals bepaald in artikelen 15 en 16 van de Statuten.

De Raad van Toezicht ziet toe op de naleving van de Ereregels door ieder lid evenals door ieder onder de verantwoordelijkheid van dat lid vallende persoon voor hun respectievelijke beroepshandelingen.

Ieder lid is verplicht om zich te richten naar de instructies van de Raad van Toezicht.

Tegen de uitspraak van de Raad van Toezicht staat beroep open bij het Bestuur, die uitsluitend bevoegd is te toetsen of de Raad van Toezicht in redelijkheid tot haar oordeel in kunnen komen (de zogenaamde marginale toetsing), en laat de gang naar de bevoegde rechter onverlet.

RvT 10-12-2005: Dat beklagde niet heeft gereageerd op de brieven van de RvT levert een overtreding op van de Ereregels.